

Gah Divane Olup

– redfer · 08 Şubat 2025

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 94.bölümü

umut işte
şehrin günahkar sokaklarında
masum hayaller kuran gençler
sürgün bakışların mühürlendiği caddelerde
kötü sözcüklerin sağanağına tutuldu

gökleri kanatan sözler kararttı aydınlığın üstünü
dağların eteklerinde dikenlere battı ayaklar
ayaklara dikenler battı sarp yamaçlarda
yürekler mülteci sevinçlerini
kandil yanan gecelerin
en zifiri kuytusuna bıraktılar
köreldi gözler

rüzgarda esen rüzgarlar eflatuna boyadı kenti
şairlerin okuduğu şiirleri hatırlayan kalmadı
neden sonra
nelerden sonra

niceden ve nice geceden sonra
sevgisini isyanlarında ölümsüzleştirmek istedi
yağız delikanlılar

düştüler yollara
kralın boynunu vurmaya ant içerek
az gittiler uz gittiler
gah ateşe atılan pervaneler gibi yana yana
gah divane olup
gah ağlaya ağlaya
dere tepe düz gittiler

ah dedikçe bir ah daha ederek
ah-u vahı dağı taşı delerek
kentın kapısına kadar yettiler
cenk başladığında
ömre bedel hançerler saplandı
yüzlerce kez bağırklarına

yüzlerce kez ölüp
yüzlerce kez yine dirildiler
yeniden ölebilmek için
medine önlerinde Allah aşkına
resulü kibriya aşkına
ebu bekir-i siddik aşkına
ömer bin hattap aşkına
ali bin ebi talip aşkına

saklı sevdaları toprağa düşürmemek için
bir yandan kılıç çala çala
en son gazelin en son kafiyesinde
uçurdular ruhtarını
ve en güzel besteyi söyleyen bir davaya
bahşettiler kendilerini

öldüler geride bir destan bırakarak
öldüler ruh iklimlerine ercesine akarak
türkülerini söylendi
anneler bebelerine süt verirken

ninnilerini dediler

doğrusu böyledir bu hikaye
şimdiki elimizde su akışları
aramızda hece taşları
dilim dilim dilimizde

kıssadan hisse
son güneş ufuklardan geçmeden
gelin ebabiller uçurarak
fravun soylu kralların şehrine
sicciller düşürelim başlarına
atılalım son hücumda

gelin...
tarihin doğrularına nispet
doğruluğa tarih düşelim
doğru milatlar başlasın.
doğruluktan üç sene evveldi diye
başlasın acıklı öykülerimiz
doğruluğun onuncu yılında
yapalım düğünlerimizi
gelin doğru hayatlar yaşayalım
yarın utanmamak için

güneş işte öyle tam tepedeyken
gölgenin gizlenip batın olmasını yorumlayanlar
buradan yola çıkmadan
Allah'ın (cc) varlığına ve buyruğuna
hiç gölge etmeden
hiç kendini göstermeden
hiç perde olmadan

o güneşin yeniden doğacağı günü bekleyelim
kararmış olan alemin
o nur ile tekrar aydınlanacağını görelim
çıplak gözlerle
gelin...

*

huzaa kabilesinden beni müstalık oymağının reisi
haris bin ebi dırar,
kabilesiyle birlikte
etrafta sözünü geçirdiği
birkaç arap kabilesini daha
bir araya toplayarak medine'ye
müslümanların üzerine yürümeye hazırlanıyordu

böyle bir hazırlığın olduğu haberi medine'ye ulaştı
peygamber efendimiz, önce
haberini doğruluk derecesini öğrenmek istiyordu
ashabtan büreyde bin husaybe'l-eslemi'yi vazifelendirdi
hz. büreyde, beni müstalık yurduna gidecek
ve durumu öğrenecekti

hz. büreyde, medine'den ayrılmadan önce
peygamberimiz (s.a.v.)'e
onları şüphelendirmemek
ve kendini muhafaza etmek gayesiyle
hakikata muhalif beyanda bulunup bulunamayacağını sordu
resul-i ekrem gerektiğinde
böyle hareket edilebileceği müsaadesini verdi

hz. büreyde, müstalıkoğullarının yurduna vardı
onlardan biriymiş gibi davrandı ve şöyle dedi
ben, sizdenim. şu adam ,muhammed için
derlenip toplandığınızı işittim
ben de kavimden bana itaat edenlerle
size katılmak istiyorum
müslümanların kökünü kazıyınca kadar
işbirliği yapalım

beni müstalıkların reisi haris bin ebi dırar
biz de, bu iş için hazırlanıyoruz
bize katılmakta acele et dedi
hz. büreyde, şimdi kavimden
büyük bir toplulukla yanınıza gelirim
diyerek oradan ayrıldı

hz. büreyde, derhal medine'ye gelip durumu
resul-i kibriya efendimize bildirdi

şaban ayının ikinci pazartesi günü idi
resul-i ekrem yedi yüz kişi ile
yerine hz. zeyd bin harise'yi vekil tayin ederek
medine'den hareket etti
islâm ordusunda otuz kadar at vardı
ayrıca ezvac-ı tahirattan hz. aişe ile
hz. ümmü seleme validemiz de birlikteydiler

gariptir ki, münafıklar
hiçbir gazaya bu gaza kadar ilgi göstermemişlerdi
birçoğu islam ordusuna katılmıştı
maksatları ganimetten istifade etmek
ve fırsat kollayarak
müslümanlar arasına fitne fesat düşürmekti

resul-i ekrem efendimiz, ordusuyla
müreysi kuyusu başına kadar geldi
hemen orada kendileri için deriden bir çadır kuruldu
ordusunu harp nizamına koydu
muhacirlerin sancağını hz. ebu bekir'e
ensarinkini sa'd bin ubade'ye verdi

hz. ömer'e,
la ilahe illallah, deyiniz de
canlarınızı, mallarınızı koruyunuz
diye seslenmesini emretti
müstalikoğulları bu teklifi kabul etmediler
üstelik mücahidlere ok atarak
çarpmayı bizzat başlatmış oldular

mücahitler de onlara ok atmaya başladılar
peygamber efendimiz, ordusuna birden
hücuma kalkma emri verdi
hücum neticesinde
beni müstalıklardan on kişi öldürüldü
geri kalanları ise esir alındı

ganimet malları bir araya toplandı
usulüne göre taksim edildi
esirler ise mücahitler arasında bölüştürüldü
müreysi kuyusu mevkiinde
çarşıma vuku bulduğu için
bu gaza, müreysi gazası adıyla da zikredilir

peygamber efendimiz
mücahitlerle burada birkaç gün istirahat edip
beklemeyi uygun bulmuşlardı

işte bu bekleme esnasında
hazreç kabilesinden beni amr bin avf'ın
müttefiki olan sinan bin veber el-cüneni ile
hz. ömer'in beni gıfar'dan ücretle tuttuğu
seyisi cahcah arasında
kuyu başında bir kavga çıktı

cahcah, yumruk ve tokatlarla
sinan'ın yüzünü kanlar içinde bıraktı
sinan ise feryadı basıp
yetişin muhacirler, neredesiniz diye seslendi

feryadları duyan
ensarla muhacirler derhal toplandılar
kılıçlarını sıyırdılar
az kalsın büyük bir fitne kopacak
müslümanlar birbirlerine gireceklerdi

o sırada resul-i ekrem efendimiz
topluluğun bulunduğu yere geldi
cahiliyye insanlarının davası mı güdülüyor
nedir bu çılgınlıklar, bu feryatlar
derdiniz nedir diye sordu

bir muhacirin
ensardan birini tokatladığı söylenince
bırakınız şu cahiliyye adet ve davasını

çünkü o, bir murdarlık, bir kötülüktür
cahiliyye davasını güden
kendini cehenneme atmış olur buyurdu

bu esnada münafıkların reisi
abdullah bin übeyy bin selul'un ortaya atıldığı görüldü
bu hadise onun için ele geçmez bir fırsattı
bunu bahane ederek
müslümanların arasını bozabilirdi

nitekim,
ey ensar bu muhacirler, sayenizde
kuvvet ve şöhrete nail olmuşken
şimdi bize böylesine hakaretle muamele ediyorlar
diye bağırđı

şeytani bir tavırla kavmine dönerek şöyle dedi
bunları şehrinize getirip bir yer verdiniz
mal ve erzakınıza ortak yaptınız
uğradığınız bu hakaretlere tek sebep yine sizsiniz
vallahi, biz medine'ye dönecek olursak
en izzetli ve kuvvetli olan
en zelil ve en zayıf olanı
oradan sürüp çıkarılacaktır
arkasından da bir sürü herzeler savurdu

orada bulunan genç sahabi hz. zeyd bin erkam
abdullah bin übeyy'in bu sözüne karşı çıktı
vallahi, kavminin içinde
zelil ve menfur olan ancak sensin
muhammed (a.s.m.)
Allah tarafından aziz kılınmıştır dedi

derhal durumu
peygamberimiz (s.a.v.)e bildireceğini söyledi
başmünafık, bu sözler karşısında vaziyet değiştirerek
ey kardeşimin oğlu sus
vallahi ben şaka yapmıştım diyerek
münafıklığını ortaya koydu

hz. zeyd bin erkam susmadı
abdullah bin übeyy'den işittiklerini olduğu gibi
gelip efendimize haber verdi
efendimizin rengi birden değişti
her şeye rağmen meseleyi tahkik etmeyi uygun buldu

hz. zeyd'e,
sakın, ibni übeyy'e karşı
kin ve düşmanlığından dolayı
bunu söylemiş olmayasın buyurdu
hz. zeyd (r.a.),
hayır...vallahî hayır
bunları ondan işittim dedi

resul-i ekrem, tekrar,
yanlış duymuş olamaz mısın diye sordu
hz. zeyd, aynı şekilde
bu sözleri münafıkların reisinden
kelimesi kelimesine işittiğine dair
ikinci defa Allah adına yemin etti

ensardan bazıları,
kendi kavminin efendisi hakkında
haksız isnadda bulundun diyerek
hz. zeyd bin erkam'ı kınadılar

o sırada hz. ömer,
ya resulallah müsaade buyur da
şu münafığın boynunu vurayım

resul-i ekrem,
bu tekliften memnun kalmadığı gibi
cevabı da düşündürücü oldu
eğer, ben onun öldürülmesine müsaade edersem
medine eşrafından bir çoğunun gönlüne korku
ve endişe düşer

işin içyüzünü bilmeyen halk

muhammed ashabını öldürüyor diye
konuşmaya başladıkları zaman
durum ne olur
biliyor musun

resul-i ekrem efendimiz,
günün en sıcak saati olmasına rağmen
mücahitlerle derhal medine'ye doğru
yola çıkmalarını emretti
halbuki, o güne kadar
böyle günün en sıcak saatinde
yola çıktıkları görülmuş değildi

resul-i ekrem
abdullah bin übeyy'i yanına çağırdı
bana ulaşmış olan sözleri sen mi söyledin diye sordu
başmünafık söylediklerini inkar etti
hayır sana kitabı indirmiş olan Allah'a
yemin ederim ki,
ben o sözlerin hiçbirini söylemedim
zeyd, muhakkak bir yalancıdır dedi

peygamber efendimiz mücahitlerin
abdullah bin übeyy'in söylediği sözlerle
meşgul olmasını istemiyordu
bunun için
hareket emri verdiği günün sabahına kadar
yola devam ettiler
böylece resulullah efendimiz,
dedikodunun ordu arasında da büyümesine
fırsat vermemiş oluyordu

kaderin cilvesi bu;
baba übeyy, nifakın reisliğini yaparken
oğul Abdullah, islamı
fevkalade bir ciddiyet içinde yaşayan
halis bir müslümandı

resulullah ve müslümanlara hakaret eden

babasının başını kesecek kadar inançlıydı
resul-i ekrem
bu kahraman sahabiyi şöyle teselli etti
ey Abdullah babanı öldürmeyi istemedim
hiç kimseyi de onu öldürmekle vazifelendirmedim
aramızda yaşadıkça ona iyi davranınız

islam ordusu medine'ye yaklaşmıştı
akik denilen vadide hz. abduallah atından indi
babası abduallah bin übeyy'in önünü kesti
devesini ihdırıp çöktürdü
izzet ve kuvvetin
Allah ve resulüne ait olduğunu söylemedikçe
seni asla bırakmayacağım dedi

başmünafık birden şaşkına döndü.
oğlu abduallah bunu nasıl yapabiliirdi
iman etmiş gibi görünen münafık
elbette gerçek bir imanın insana
neler yaptırabileceğini bilemezdi

izzet ve şerefın
Allah ve resulüne ait olduğunu
burada itiraf ve ikrar etmezsen,
boynunu vururum dedi
başmünafık, hz. abduallah'ın sözlerinde
kararlı olduğunu anlayınca mecburen

ben, şahadet ederim ki, izzet ve kuvvet
Allah'a, resulüne ve mü'minlere aittir dedi

hadiseyi duyan resul-i ekrem
hz. abduallah'a,
Allah, seni,
resülünden ve mü'minlerden dolayı
hayırla mükafatlandırısın diyerek dua etti
babasını serbest bırakmasını da kendisine emretti

resul-i ekrem efendimiz,

yirmi sekiz gün sonra
ramazan hilali doğduğu zaman ordusuyla
medine'ye geri döndü.

bütün bu olup bitenlerden sonra
başmünafık abdullah bin übeyy bin selul ile
diğer münafıklar hakkında
müstakil bir sure nazil oldu
surede mealen münafıkların vasıflarından
şöyle bahsediliyordu

'münafıklar sana geldiklerinde
şahadet ederiz ki şüphesiz sen
Allah'ın resulüsün dediler
Allah bilir ki sen elbette O'nun resulüsün
münafıkların yalancı olduklarına da Allah şahittir...'

'onlar yeminlerini bir kalkan olarak kullanıp halkı
Allah'ın yolundan saptırdılar
bu yaptıkları ne kötü bir şeydir
çünkü onlar önce iman etmiş
sonra da kafir olmuşlar
bu yüzden kalpleri mühürlenmiştir
artık hakkı anlayamazlar...'

'onları gördüğünde cüsseleri hoşuna gider
konuştuklarında sözlerine kulak verirsin
onlar elbise giydirilmiş odun gibidir
her gürültüyü aleyhlerine sanırlar
onlar düşmanın ta kendisidir
onlardan sakın
Allah onları kahretsin
nasıl da haktan yüzleri çevriliyor...'

surenin daha sonraki ayetlerinde
abdullah bin übeyy'in sarfettiği sözlerden bahsediliyor
ve mealen şöyle deniliyordu

'onlar, Allah resulünün yanındakilere

bir Őey vermeyin ki dağılıp gitsinler diyen kimselerdir
halbuki göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır
lakin münafıklar bunu anlayamazlar...'

'eğer medine'ye dönersek
Üstün ve Őerefli olanlar
hor ve hakir olanları oradan çıkaracaktır diyorlar
halbuki Őeref ve stnlk Allah'a
resulüne ve müminlere aittir
lakin münafıklar bunu bilmezler.'

bu ayetler nazil olup münafıkların,
yalancıların ta kendileri oldukları haber verilince
resul-i ekrem
hz. zeyd bin erkam'ı huzuruna çağırdı
işte, Allah yolunda
kulađıyla vazifesini yerine getirmiŐ olan
genç budur buyurdu

ey zeyd
Allah, seni tasdik etti...

redfer